

## Pingpe

Maandag 21 oktober

Om 08.00 uur, met een ontbijtje achter de kiezen, staan wij gepakt voor de vervolgtrip naar de jungle, bij La Petite Maison.

Gelukkig kunnen wij de koffers daar achterlaten, deze halen wij over 6 dagen weer op.



We wachten op een bus, en na het Surinaams kwartiertje stopt Kuutu ( onze gids) met de bus om ons op te pikken. Nadat wij in Paramaribo op een andere plek nog 4 personen oppakken, is de club compleet en vertrekken wij met 8 toeristen naar het eilandje Pingpe. Onderweg nog een extra gids oppikken, Nootje genaamd.

We rijden via de Afobakaweg (geasfalteerd sinds 2010) richting het haventje in Atjoni, waar de weg ophoudt en wij per Korjaal verder zullen gaan.

Onderweg zien wij meerdere kleine dorpjes waar

boscreolen woonachtig zijn.

Vanwege de aanleg van het brokopondomeer en de stuwdam moesten veel Saramaccaners en Aucaners hun voormalige nederzettingen verlaten. Ook wordt er in deze omgeving veel aan goudwinning gedaan. Na vele protesten, gingen de bewoners met de belofte vanuit de regering om hen tegemoet te komen met middelen, financiën, huisvesting en goede regelingen, uiteindelijk akkoord. Ruim 30 bosnegerdorpen verdwenen bij de aanleg van de stuwdam Brokopondo in water. De regering bouwde voor circa 5000 ontheemde Saramaccaners en Aucaners 16 transmigratiedorpen. Met z'n alle dicht bijeen in kleurrijke dorpjes. De bosbewoners hebben maar moeilijk kunnen aarden in de nieuwe nederzettingen met rechte straatjes en kleine huisjes. en na 30 jaar kregen zij uiteindelijk pas stroom vanuit de overheid wat hen meteen beloofd was. Vele bosnegers, creolen, zochten uiteindelijk een woonplek aan de Boven Surinamerivier.

We komen aan bij Atjoni, een druk haventje, waar veel bedrijvigheid te bewonderen is. Vele korjalen liggen te wachten op hun passagiers. De meeste bootjes worden volgestouwd met levensmiddelen ter bevoorrading van de dorpjes aan de rivier. We zien een Kleurrijk geheel.

Wij moeten nog even wachten op onze lunch, ook deze zullen we aan boord nuttigen. Zodra de lunch geleverd is, de bagage ingeladen, stappen ook wij aan boord en kunnen we vertrekken voor een tocht van een kleine 4 uur over de Boven Suriname rivier richting onze resort Pingpe.

De waterstand is laag, we moeten zelfs een keertje de boot uit om een klein stukje te voet te gaan.



In de rivier meerdere stroomversnellingen, het is echt overweldigend, de natuur, de vele dorpjes, de rivier, waar wij vanuit onze boot de Marrons hun dagelijkse zaken zien afhandelen in de rivier. Er wordt kleding gewassen, er worden potten en pannen schoongemaakt, er worden tanden gepoetst, er wordt gevist, er wordt gedronken, er wordt water gehaald, mensen zijn zichzelf aan het baden en er wordt gespeeld door de kinderen. Zo bijzonder, een mooi schouwspel dat zich allemaal voor onze ogen afspeelt aan de zijkant van de rivier.



We varen langs meerdere kleine dorpjes, welke enkel te bezoeken zijn via de rivier.

De Marrons ook boslandcreolen genoemd stammen af van de slaven die de vreselijke plantages in de 17-18 en 19 de eeuw ontvluchten. Ze trokken zuidwaarts het bos in en stichten hun eigen woongemeenschappen.

De naam Marron is afgeleid van het Spaans Cimarron dat weggelopen vee betekent. De belangrijkste groep bosnegers langs de boven Suriname rivier zijn de Saramaccaners.

Onderweg genieten wij de lunch op de boot, rijst met kip en kousenband. Lekker.

De meeste mensen zwaaien enthousiast, een enkeling draait meteen het hoofd, zij zijn bang voor de foto.



Wat een natuur, wat een prachtige omgeving, wij gaan dieper en dieper via een slingerende rivier de jungle in.

We komen aan bij jungle Resort Pingpe, met een houten kont. Na een aantal uren weet je niet meer hoe te zitten in deze boot, de omgeving maakt veel goed, maar wij zijn blij te arriveren.

In een natuurlijke omgeving staat er een zestal lodges bij elkaar, primitief, maar voorzien van een bed, en koud water. Dit redden wij de komende dagen.

We krijgen onze lodges toegewezen en maken kennis met de anderen.

Ondertussen wordt er gekookt door de dames vanuit het dorp aan de overkant.

We krijgen rijst met groenten en varkensvlees. Dit smaakt heerlijk.

Na het diner wordt ons gevraagd samen te komen. Het programma van de volgende dag wordt bekend gemaakt.

Wat een fijne plek, genieten van de natuur met al zijn geluiden. Zo nu en dan verstoord door het geluid van de bootjes die voorbijgaan, maar bovenal genieten van de rust, het geluid van kabbelend water, het ruizen van de bladeren, de vogels, het kwetteren van de krekels en de roep van de Akasi insect. Heerlijk toeven hier.